

af Hensyn til, at selv om man fastsatte $8\frac{1}{2}$ pCt., naar man ikke til at dække Statens Pensionsudgifter. Ved det, der er sket her, faar man dog en Del af Pensionsudgifterne ført over paa de forskellige Institutioner og Ministerier, saaledes at man faar at vide i højere Grad, end det tidligere har været Tilfældet, hvad disses Personale koster, men Statens Pensionsforhold ligger paa en saa ekstraordinær Maade, at de almindeligt beregnede Procenter af Lønningsudgifterne ikke er i Stand til at dække Statens Pensionsudgifter.

Med Hensyn til § 3 i Driftsbudgettet, Rentekontoen, er der sket den Forandring i Opstillingen, at man ikke længere fører som Indtægt de Renter, der løber paa Stats-Laanefonden, Apotekerfonden, Jordfonden og Stats-Brandforsikringsfonden. Disse særlige Fonds er dannet til at tjene forskellige særlige Øjemed, og man har hidtil opført den Rente, deres Værdier gav, som en almindelig Indtægt paa Statens Rentekonto; men i Virkeligheden kunde Staten ikke forbruge denne Renteindtægt, fordi den efter de gældende Bestemmelser skulde tilfalde vedkommende Fond selv til Forøgelse af Fonden, og derfor maatte man tidligere atter føre denne Renteindtægt til Udgift paa § 26, idet den derfra blev ført over til Fonden. I Virkeligheden betød altsaa dette, at Driftsbudgettet fik en Indtægt, som det ikke havde noget Krav paa, og Formuebudgettet fik en Udgift, som det ikke havde nogen Pligt til at bære. Renteindtægterne for disse Fonds føres nu direkte paa de særlige Regnskaber eller Budgetter, som i Finanslovsforslaget findes opstillet for dem, saaledes at det heraf klart fremgaar, at det ikke lader sig gøre at disponere over de Indtægter, som disse Fonds giver; Indtægterne skal indgaa i selve Fondene, og de bør derfor ikke gaa over Statens Driftsregnskab. Det giver naturligvis en mindre Indtægt paa Driftsregnskabet, men det er rigtigere regnskabsmæssigt set ikke at have denne Indtægt paa Driftsregnskabet, da den alligevel ikke kan bruges driftsmæssigt, fordi disse Indtægter tilhører de paagældende Fonds selv.

Foruden denne Forandring paa § 3 er der tillige foretaget den Ændring, at Statsgældens Forrentning nu er blevet opført paa § 3, saaledes at Rentekontoen § 3 altsaa i Fremtiden bliver en Nettokonto, hvor man dels opfører de positive Renter, Staten oppebærer som Indtægt, dels opfører de Renter, Staten betaler for sine Laan, som Udgift, saaledes at Kontoens

Balance slutter med den eventuelle Forskel mellem Renteindtægter og Renteudgifter.

Det er de Ændringer, der er foretaget med Hensyn til Driftsregnskabet's Poster.

Dernæst er der Formuebudgettet, § 26. Der er lavet om paa Paragraffernes Tal og Numre, hvad der i og for sig ikke altid er saa behageligt, men det var nødvendigt ved den nye Opstilling af Finansloven. Men det er indrettet saaledes, at § 26, den gamle Formueparagraf, stadig har sit Navn. Det tror jeg har sin Betydning, fordi man — i alt Fald i Rigsdagskredse — stadig er vant til at anvende Udtrykket § 26 som dækkende Formueparagraffen. Denne § 26 er ogsaa ændret i sin Form. Tidligere hed den saadant noget som „Indtægt ved Forbrug af Aktiver og Optagelse af Laan og Udgift til Anskaffelse af Værdier og Tilbagebetaling paa Laan“. Det var en lang Titel, der vel i og for sig ikke var misvisende, men som det dog var noget besværligt at arbejde med. Men det reelle Indhold deri, som var udtrykt i Titelen til denne Paragraf, var jo egentlig rigtigt. Imidlertid er dette Udtryk ikke længere brugt, men for § 26 bruges Udtrykket „Formuebevægelser“. Jeg tror, det er rigtigere, fordi det i Virkeligheden er det, der er det karakteristiske ved § 26, at de Ting, der opføres der, er Bevægelser paa Statens Formuebudget. De Indtægter, der maa opføres der, er ikke Indtægter i samme Forstand, som Tilfældet er med Indtægterne paa Driftsbudgettet, og de Udgifter, der opføres, er heller ikke Udgifter i den Forstand. Det er kun Forandringer, Forskydninger i Værdiernes Anbringelsesmaade. Naar der tilbagebetales paa Laan, optræder det jo som Udgift. Det maa det ogsaa rent regnskabsmæssigt gøre paa en Formuebevægelseskonto; men det er klart, at det ikke er nogen egentlig Udgift, det er snarere en god Ting ved et Regnskab, at man kan fremvise en Tilbagebetaling af Laan, saa det er ikke en Udgift i samme Form som en Udgift paa Driftsbudgettet. Og saaledes er det med alle øvrige Poster, der indgaa paa § 26. Det er Bevægelser i Formuen, der gives Udtryk for her, og derfor er hele Paragraffen kaldt „Formuebevægelser“.

Her paa denne Paragraf føres, som jeg allerede har sagt, Afskrivningerne som Indtægt, som noget, man har Lov til at bruge uden at formindske Statens Status, fordi de kommer ovre fra Driftsbudgettet. Dernæst opføres her Indtægten ved Arveafgift. Det er for saa vidt noget helt nyt,